

NA DOSLECH

VII./ 2020 ■ NEWSLETTER ■ VYDAVATELSTVÍ SUPRAPHON, a. s. WWW.SUPRAPHON.CZ

Foto © Anna Kovačič

SU 6717-1,2

HANA ZAGOROVÁ & ŠTEFAN MARGITA

KONEČNĚ SPOLEČNĚ

► Zpěvačka Hana Zagorová a tenorista Štefan Margita měli mít letos na podzim poprvé společné koncerty ve čtyřech sportovních halách. Koronavirus však tyto plány překazil a nyní se oba z nákazy zotavují.

Fanoušci se nakonec místo celé koncertní série dočkají jen jediného megakonzertu 19. května 2021 v pražské O2 aréně. U příležitosti tohoto turné s příhodným názvem

Konečně společně bylo naplánované i vydání speciálního stejnojmenného alba, jež by obsáhlo nové i osvědčené duety a několik sólových písní, které měly v rámci koncertů zaznít. „Navzdory zrušenému turné jsme se rozhodli jít do studia a vybrané duety přeci jen nahrát a na podzim je v podobě desky poslat za našimi fanoušky,“ uvedl Štefan Margita a Hana Zagorová dodala: „Albem

bychom chtěli našim příznivcům udělat alespoň takto zprostředkovaně radost, když vinou koronaviru nastalo tohle nečekané a smutné vybočení z normálního života.“

Mezi duety na albu Konečně společně jsou například písně jako Adieu či Hraj muziko, původně nazpívané samotnou Zagorovou. Posluchače jistě zaujme i nová verze oblíbeného duetu Mží, který před lety

napsal Michal David se Zdeňkem Borovcem pro Hanu Zagorovou a Karla Gotta do televizního pořadu, nebo song Miroslava Žbirky Jesenná láska, který v podání nových hvězdných interpretů dostal šansonový rozměr. Album Konečně společně obsahuje celkem 11 písní a vyjde v pátek 18. září na CD, digitálně i na vinylu.

TRACKLIST ALBA: Sláva je bál, Ztracená láska, Mít tě ráda, Máma, Adieu, Ave Maria, Já nemám strach, Mží, Le temps des cathédrales, Jesenná láska, Hraj, muziko

Foto © Anna Kovačič

4 TENOŘI DEBUTOVÉ ALBUM

Hudební projekt, který je v české pop-music naprosto mimořádný, to je vokální formace 4 Tenoři, kterou tvoří držitelé tří cen Thálie, pop-muzikálová legenda a sólista opery pražského Národního divadla. Marian Vojtko, Pavel Vítek, Jan Kříž a Michal Bragagnolo.

Jako 4 Tenoři poprvé společně zazpívali před třemi lety na koncertě Pocta muzikálům s Českým národním symfonickým orchestrem pod vedením Marcella Roty. Skladba To je ta chvíle měla ohromný úspěch, dvorní dirigent Andrei Bocelliho je pochválil, a tak se producent Janis Sidovský rozhodl v projektu pokračovat. Na podzim 2018 kvarteto natočilo k písni Už z hor zní zvon videoklip, který měl brzy přes milion zhlédnutí na sociálních sítích. Druhé video Mně sílu dáš (You Raise Me Up) natočila muzikálová čtveřice v Tunisku a píseň se rychle stala hitem. Na základě nadšených

ohlasů začali 4 Tenoři společně vystupovat a vyprodávat sály po celé České republice. Jejich aktuálně probíhající turné To je ta chvíle již čítá na čtyřicet koncertů, včetně oblíbených letních open air.

„Být součástí 4 Tenořů je pro mě nová zkušenost plná výzev, kdy ze starých osvědčených hitů vytváříme hity nové, a to rovnou ve čtyřhlase,“ uvedl Michal Bragagnolo a Pavel Vítek na něj navázal: „Se 4 Tenoři si můžu zazpívat náročnější a barevnější repertoár než v běžné pop music. Kantilénové melodie mě baví, jsou mi blízké a ve více hlasech i zajímavě zní. Je to pro mě

v mé více než třicetileté kariéře najednou nečekané zpestření. Navíc je s kluky legrace, máme podobný smysl pro humor, a to je při spolupráci velmi důležité...“

Jan Kříž na otázku, čím pro něj 4 Tenoři jsou, uvedl: „Znamenají pro mě v něčem novou zkušenost a nové dovednosti. Převážně nový přístup a možnost zazpívat si trochu jiný repertoár. Každou takovou odbočku od mé muzikálové profese beru jako obohacení. Doufám, že nás to bude spolu dlouho bavit.“ Marian Vojtko tato zamyšlení uzavírá: „Je to krásné zpestření umělecké činnosti, a hlavně nové možnosti

prezentace. Jsem rád, že můžu být součástí tohoto výjimečného projektu.“

4 Tenoři potěší své příznivce exkluzivní kolekcí písní Karla Svobody, Andrew Lloyd Webbera nebo Ennia Morriconeho, a navíc ve slavném duetu Krása se jejich podmanivý čtyřhlas propojí s hvězdnou Lucií Bílou. Vydavatelství Supraphon připravuje na 18. září 2020 jejich eponymní debutové album, které bude obsahovat tucet filmových a muzikálových evergreenů a vyjde na CD i v digitálních formátech.

TRACKLIST ALBA: To je ta chvíle, Prý kdo s láskou usíná, Sen kovbojů, Krása (duet s Lucií Bílou), Piccola E Fragile, Jednoho dne se vrátíš, Mně sílu dáš, Jdi za štěstím, Belle, Otče náš, Už z hor zní zvon, Dny zázraků a přání

SU 6551-2

Foto © Lukáš Kadeřábek

SU 6599-1

VLADIMÍR MIŠÍK LP A CD REEDICE „DVOJKY“

Závěr loňského a první polovina letošního roku bezesporu patřily (nejen) z pohledu fanoušků Vladimíra Mišíka jeho skvělému novému albu *Jednou tě potkám*. Absolutní dominance rockového barda v rámci Cen Anděl 2019, korunovaná ziskem celkem šesti okřídlených sošek, budiž důkazem. Začátek podzimu akcentuje Mišíkův talent tentokrát coby jistotu prvotřídní kvality přetrvávající dekády, když – čtyřicet let od prvního vydání – vychází u Supraphonu na LP, CD a digitálně zvukově i graficky opečovaná reedice jedné z nejdůležitějších položek naší rockové historie; album známé jako *Etc... 2*.

„Před natáčením alba *Etc... 2* se po mnoha změnách v obsazení kapely personální situace stabilizovala. Franta Franc s Vládou Padrůňkem odešli hrát jazzrock k Martinu Kratochvílovi a my s Honzou Hrubým jsme zůstali sami. Na různá doporučení jsme vzali Jirku Veselého a bubeníka Jirku Šusteru, od Country Beatu se vrátil Kulich. A byla to pohoda. Hrál se nám dobře, bylo hodně kšeftů, objížděli jsme, co se dalo – od hospod až po kulturáky,“ přibližuje Mišík atmosféru, jež předcházela nahrávání dnes již legendárního alba v knize *Vladimír Mišík / Ondřej Bezr*: Byl jsem dobrý, z níž najdete několik úryvků i v bookletu aktuální reedice.

Tamtéž se můžete začíst i do vpravdě vizionářské dobové recenze dalšího letošního laureáta Cen Anděl Jiřího Černého. Ta původně vyšla v 11. čísle časopisu *Melodie* v roce 1980 a Černý v ní mimo jiné napsal:

„Tahle deska není námět na jednu recenzi. Spíš na esej. A na mnoho životů.“

O jakou kvalitu v případě Mišíkovy „Dvojky“ jde, dokazuje krom Černého slov především hudba sama. Všechny devět skladeb, mezi nimiž se skví takové perly jako *Nejlepší ženská našich dnů*, *Taxůvku* jsme chytli, *Variace* na renesanční téma nebo *Sladké je žít*, má punc mimořádné trvanlivosti. Hudebně a kompozičně je to dílem všech členů kapely plus Jiřího Jelínka, textově pak dílem Michala Staší, Josefa Kainara, Hynka Žalčíka, Vladimíra Mertý, Langstona Hughese v překladu Jiřího Valji a v neposlední řadě také Václava Hraběte. Jeho básně Mišík a spol. zhudebnili poprvé právě na *Etc... 2*.

„Mám takový matný dojem, že jsem Hraběte poprvé četl v nějakém sešitku, který redigoval Mirek Kovářik. Protože se

mi moc líbil, pídlil jsem se po nějaké jeho sbírce, kterou pak Hanka Herrmannová kdesi vydolovala a přinesla mi ji opsanou na stroji – myslím, že se jmenovala *Stop-time*. Hrabě mě nadchnul hlavně proto, že oproti Kainarovi, který byl v některých sférách přímo dokonalý, mi úplně dokonale nepřipadal. To mě na něm přitahovalo. Navíc jsem měl a dodnes mám rád celou tu beatnickou scénu – Gregoryho Corsu, Lawrence Ferlinghettiho, Jacka Kerouaca a iks dalších. Hrabě se mi s nimi zdál příbuzný takovým tím „výstřikem emocí“, tím, jak se jeho básně hemží ulicemi, hospodami, ženskými, alkoholem, jazzem... Myslím, že je to dodneska docela síla,“ vzpomíná Mišík v bookletu v dalším z úryvků z výše zmíněné knihy.

Vzpomínat by se dalo i na hudebníkovy věčné boje s tehdejšími státními aparátem

a schvalovacími komisemi, které paradoxně stojí za skutečností, že počínaje „Dvojkou“ se až do čtvrtého Mišíkova alba s *Etc...* jednotlivé desky pouze číslovaly. „Dvojka“ nedostala žádný název, protože nám „vyšší místa“ na Supraphonu neschválila naše návrhy... Po téhle zkušenosti jsme se už s nikým dál nechtěli dohadovat a desky jenom číslovali,“ vysvětluje Mišík.

Tolik k minulosti, která i přes zmíněné nepřízně dala české hudební scéně jeden ze skutečných (blues-)rockových skvostů, jehož lesk přetrvává i po čtyřech dekáдах. Nyní navíc s bonusem pro CD a digitální verzi v podobě skladby Šero v kavárně s textem Jiřího Suchého, natočeného v rámci albových frekvencí a samozřejmě také včetně ikonického artworku, který s využitím originálů původního obrazu Miroslava Jiráňka revidovali Karel Haloun a Luděk Kubík.

KDYBY TISÍC KLARINETŮ / STARCI NA CHMELU

LEGENDÁRNÍ FILMOVÉ PÍSNÍČKY

Rok 1964 přinesl československému filmu i hudbě dva zásadní umělecké počiny, které patří do zlatého fondu domácí kinematografie i domácí populární hudby. Kulturní uvolnění šedesátých let se příznivě otisklo do dvojice filmových muzikálů,

které vznikaly téměř současně – Kdyby tisíc klarinetů a Starci na chmelu. Oba filmy spojuje nejen šťastnější nálada „zlatých šedesátých“, pozitivní energie a atmosféra doby, ale také několik protagonistů. Byl to především Karel Gott, který se podílel

na obou „konkurenčních“ projektech zároveň. Celkem devět písniček mu vynesla účast v „Klarinetech“ a „Starcích“, přičemž většinu z nich lze považovat za zpěvákovy velké sláгры (Dotýkat se hvězd, Glory, Tak abyste to věděla, Život je bílý dům, Kdyby

sis oči vyplakala, Den je krásný...). Také Waldemar Matuška, Eva Pilarová, Hana Hegerová, Karel Štědrý a další hvězdy vděčí pánům Suchému, Šlitrovi, Maláskovi, Hálovi, Bažantovi a Blažkovi za své životní hity.

MICHELLE OBAMOVÁ MŮJ PŘÍBĚH

Malá Michelle Robinsonová vyrůstala v jižní části Chicaga, bydlela ve společném pokoji s bratrem Craigem a hrávala si s ním v nedalekém parku. Její rodiče Fraser a Marian Robinsonovi ji od malička vedli k nebojácnosti a otevřenosti. Postupně ji život zavál mnohem dál: přes kampus Princetonské univerzity, kde poprvé pocítila, jaké to je být jediná černoška v přednáškové aule, až do proskleného kancelářského věžáku na post vysoce postavené firemní právničky. Tady se také jednoho letního dopoledne objevil student práv jménem Barack Obama.

V knize *Můj příběh* líčí Michelle Obamová počáteční léta svého manželství, kdy se snažila sladit práci a rodinu se strmě stoupající politickou kariérou svého muže. S grácií, humorem a nevídanou upřímností nám nabízí sugestivní pohled do zákulisí oněch chvil, kdy její rodina přelomovým způsobem vstoupila na světovou scénu, i na osm historických let, jež prožila v Bílém domě; na to, jak se postupně seznamovala se svou zemí a její země se seznamovala s ní. Michelle Obamová nás ve svých vzpomínkách

nechá nahlédnout do duše jedinečné, průkopnické osobnosti, jež se snaží žít nearanžovaný život a své síly i hlas propůjčuje do služeb vyšších ideálů. Sama k tomu poznamenala: „Když jsem psala *Můj příběh*, byl to pro mě hluboký osobní zážitek. Úplně poprvé jsem měla prostor se otevřeně zamyslet nad svojí neočekávanou životní dráhou. V této knize hovořím o svých kořenech, o tom, jak malé děvče z chicagské South Side našlo ve svém hlase sílu a dokázalo tuto sílu předat jiným. Doufám, že moje osobní cesta bude

čtenáře inspirovat k tomu, aby v sobě našli odvahu a stali se tím, kým touží být.“

Supraphon audioknihu *Michelle Obamová – Můj příběh* vydává na 2CD-MP3 a v digitálních formátech již v pátek 4. září 2020. Ve zvukové podobě se interpretce Zuzaně Stivínové podařilo stát se jakoby autorčiným druhým já, takže s nebyvalou přesvědčivostí a invencí vypráví její zajímavé životní osudy. „Kniha je velmi osobní a upřímná. Jako autorka sama. Myslím, že to je pro ni teprve začátek,“ uvedla Zuzana Stivínová a ještě doplnila,

co bylo při nahrávání největším oříškem: „... byl to její, objem, nikdy jsem nebyla rychločtenář. Smutné pasáže jsou vždy výzva... A když tam byla různá jména, tak se mi často zamotal jazyk..., ale byla to krásná práce!“ Zuzana Stivínová před časem několik let žila se svojí rodinou v USA. Na otázku, co jí v tomto smyslu v knize zaujalo a bylo zároveň povědomé, řekla: „Vlastně se mi dost věcí a lidí díky této knize objasnilo. Vypadá to, že kniha vyšla v pravý čas, ale myslím, že pro tuto knihu by byl ten, pravý čas vždy!“

SU 6600-2

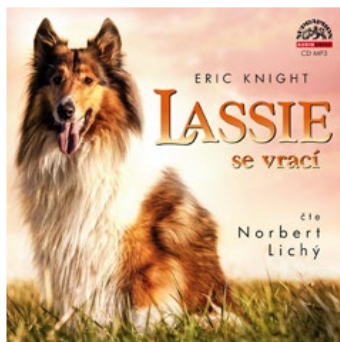

Foto © Ivan Mikota

NOVÉ AUDIOKNIHY PRO CELOU RODINU

SU 6608-2

SU 6607-2

SU 6619-2

SU 6614-2

Marie Poledňáková:

JAK VYTRHNOUT VELRYBĚ STOLIČKU

Literární podoba legendárního rodinného filmu jako audiokniha

Úsměvný příběh malého chlapce Vaška, který se snaží veškerými silami obstarat si chybějícího tatínka, zná několik generací. Velkou oblibu si získalo nejen televizní, ale i knižní zpracování autorky Marie Poledňákové, které vyšlo v mnoha reedcích. Nyní si posluchači mohou vychutnat toto humorné a laskavé vyprávění i jako audioknihu v podání herečky Simony Postlerové. (Nekrácená četba 258 minut.)

Eric Knight:

LASSIE SE VRACÍ

Nesmrtelný příběh o přátelství psa a člověka

Kniha o psí věrnosti, která vyšla a vychází v dalších reedcích a dojmá již třetí generaci čtenářů a čtenárek, je konečně k dispozici i jako audiokniha. Absolutní klasika pro široké vrstvy posluchačů, od dětí po prarodiče. V letošním roce se navíc tato kniha dočkala i nového filmového zpracování. Čte Norbert Lichý.

František Nepil:

KOLEKCE AUDIOKNIH

Originální nahrávky Františka Nepila z devadesátých let

Unikátní kolekce pěti titulů mluveného slova pro dospělé, doplněná albem pohádek pro vnučky. Více jak 5 hodin laskavého humoru a skvělé zábavy. Ani čtvrtstoletí, které uplynulo od doby jejich vzniku, neubralo

nic na jedinečnosti a nezaměnitelnosti vypravěčského stylu autora. Jméno Františka Nepila je zárukou kvality a jeho literární texty lze považovat za nadčasové. Těší se stále oblíbě u čtenářů i posluchačů. Čtyři tituly načel autor sám a jeho neopakovatelná interpretace je posluchačskou lahůdkou.

Komplet obsahuje audioknihy: Dobrou a ještě lepší neděli, Dobré a ještě lepší pondělí, Má stoletá láska Sparta, Malý atlas mého srdce (čte František Nepil), Po Praze chodím (čte Petr Nárožný), Pohádková lampička (vyprávějí Jana Hlaváčová a Luděk Munzar).

Michal Sýkora:

JEŠTĚ NENÍ KONEC

Literární předloha televizní krimi série

Vodník v interpretaci renomovaného herce Norberta Lichého

Jeden z nejuspěšnějších současných českých autorů detektivek Michal Sýkora je veřejnosti znám díky zdařilým televizním adaptacím jeho knih z cyklu Detektivové od Nejsvětější Trojice se svéráznou komisařkou Výrovou v hlavní roli. Policistka se zabývá čtvrt století starou vraždou malého dítěte. Brzy nabyde jistoty, že se tehdejší vyšetřovatelé dopustili řady chyb a že podezřelých, již ke zločinu měli motiv a příležitost, může být mnohem víc. Rodinné přízraky po pětadvaceti letech ožívají i proti vůli těch, kteří si ze všeho nejvíce přáli zapomenout. Na všech leží stín viny. Kdo je skutečným pachatelem zločinu, který zcela rozvrátil kdysi prominentní rodinu? (Nekrácená četba 587 minut.)

František Nepil

Norbert Lichý

Simona Postlerová

VÍTĚZSLAV NOVÁK VÝROČÍ NAROZENÍ 150 LET!

Jan Bartoš, Symfonický orchestr Českého rozhlasu pod vedením Jakuba Hrůši v nové nahrávce s díly Vítězslava Nováka

K největším českým skladatelům patří Antonín Dvořák, Bedřich Smetana, Leoš Janáček, Josef Suk, Bohuslav Martinů... a také Vítězslav Novák, který byl Dvořákovým žákem, později v Čechách jedním z nejuznávanějších skladatelů i učitelů dalších velkých talentů. Pozdní romantik i první v generaci modernistů, jehož významným zdrojem inspirace však byla moravská lidová hudba, se narodil 5. prosince 1870 v Kamenici nad Lipou.

150. výročí narození Vítězslava Nováka, které si letos připomínáme, je příležitostí se podívat zblízka a objevovat dosud skryté. Za myšlenku první studiové nahrávky Klavírního koncertu e moll se celou svou

autoritou postavil klavírista Jan Bartoš, který řekl: „Když jsem před pěti lety studoval Klavírní koncert g moll Antonína Dvořáka, zjistil jsem, že jeho slavný student Vítězslav Novák také napsal klavírní koncert. Později jsem zjistil, že se v Praze v minulosti již uváděl, ale i přesto se o tomto díle nemluvalo. Když jsem si ho poprvé zahrál, okamžitě jsem věděl, že ho chci nastudovat. Po několika mých koncertních provedeních a pozitivních ohledech jsme se společně se Supraphonem rozhodli, že toto dílo si zaslouží být nejen nahráno, ale poprvé i vydáno.“

Nové album, které Jan Bartoš nahrál ve spolupráci s dirigentem Jakubem Hrůšou

a se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, obsahuje také Novákovy skladby: Toman a lesní panna – Symfonická báseň pro velký orchestr op. 40 a Za soumraku op. 13. Jan Bartoš k tomu poznamenal: „Vítězslav Novák věnoval klavíru mnoho intimně lyrických skladeb. Tento cyklus je posledním dílem Novákova prvního, řekněme romantického období, ale zároveň je branou do toho následujícího ve znamení moravsko-slovenského folkloru. Dvě milostné serenády naopak evokují náladu melancholické Prahy konce 19. století. Za soumraku patří k nejméně známým, ale pro mě osobně k jeho nejzajímavějším cyklům.“

V oblasti Novákovy symfonické tvorby pak dirigent Jakub Hrůša vybral pro album dílo zřejmě nejambicióznější, symfonickou báseň Toman a lesní panna. Novákovi v ní šlo o vyjádření „neodolatelně strhujícího víru zběsilé vášně“, své dílo označil jako „zvukovou orgii“ a obsah balady chápal jako „zobrazení démonické moci ženy nad mužem“. Vyznání Jakuba Hrůši, jednoho z nejrespektovanějších dirigentů dneška, je pozváním k objevování Vítězslava Nováka: „Hrát jej musíme. Obohacení, které pro nás dřímá v jeho díle, je příliš hluboké a dalekosáhlé, než abychom kolem něj procházeli bez povšimnutí a nechali je zcepenět v zaprášených archivech a učebnicích dějin hudby.“

Foto © Vojtěch Havlík

REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek, Marek Šulc, Tomáš Pilát a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON, a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.supraphon.cz

SU 4284-2